

gosenicam zabrani na drevesno deblo laziti in se tam zaprejeti, da se gosenice večidel polové.

V ta namen se ovije okoli debela blizu 1 meter nad zemljo, pri pritlikovcih brž pod vejami, 10 centimetrov širok papirnat obroč, ki se pa le na gornjem kraju z nitko privezati sme, spodnji del pa mora biti le rahlo na deblo priložen. Gosenice se večidel med papirjem in skorjo poskrijejo, ker so tukaj pred mrazom in sovražniki varna. Le posamezne prelazijo papirni obroč in pridejo više gori na deblo. Da se tudi te polové, pomaže se papir z kakim klejem ali limom, v katerem gosenice obvisé. Da se slivni molji (*Toxotrix funebrana*) polové, se morajo papirni trakovi bolj nizko, morda $\frac{2}{3}$ metra, okoli debela oviti, ker manjše rudečkaste gosenice tako visoko na deblo ne lazijo.

Mnogokrat se po 80—100 gosenic v jednom papirnem obroču polovi.

Da pa je vspanj boljši občen je treba, da tudi sosedni posestniki začno te škodljivce preganjati in pokončevati.

Zbor celjskega čebelar. društva v Šmartnu v Rožni dolini je bil 16. jun. jako dobro obiskovan; vdeležilo se ga je blizu 100 posestnikov iz Šmartna in bližnjih okolice. Pri tej priliki se je želja izrekla, naj se tudi pri Novi cerkvi napravi enak podučni shod. In ta shod se bo obhajal pri Novi cerkvi. 30. jun. v nedeljo po Petrovem, kateremu želimo enakega vdeleževanja, kakor v Šmartnu.

Sejmovi na Štajerskem. 29. jun. Gomilica; 1. jul. sv. Janž v Arveškem okr. Maribor, Tinsko, sv. Peter pri Radgoni, Spod. Polskava, Reichenburg, Trnovec, Olimje; 2. jul. št. Ilj pri Turjaku, Ptujška gora, Polensak, Velenje; 3. jul. Maribor; 4. jul. Maribor, Podplate, Ročica, Vozenica, Videm.

Sejmovi na Koroškem. 2. jul. Kapla, 8. jul. Paternijon, 15. jul. Gradišče.

Dopisi.

Iz Maribora. (Odkritje Slomšekove podobe) se je moglo samo v cerkvi tako svečano slaviti, kakor je odbor za stavljenje Slomškovega spomenika v razposlanih povabilih slovenskemu svetu bil naznanil. Stolna cerkva je obhajala ob enem god svojega patrona sv. Janeza krstitelja in je bila primerno okinčana, ravno tako tudi Slomškov spomenik; pred še zakrito podobo je bil položen lovorov venec; par trenutkov pred 10. uro prileti policaj od mariborskega župana, g. Reiser-ja, ter izroči stolnemu župniku pismo, v katerem je pridigo prepovedal. Ker pa so milostljivi knez in škof, poprej od odbora poprošeni, dovolili svečano odkritje spomenika prvega mariborskega škofa ob priliki patrocinja stolne cerkve, in ker sploh mestni župan nima pridig ne ukaže-

vati pa ne prepovedovati, so preč. g. kanonik Kosar stopili na prižnico in v nemški in slovenski besedi razložili pomen denešnje svečanosti naslanjaje se na trojni napis spomenikov (1. dem Gründer des Bischofsitzes in Marburg t. j. ustanovitelju škofijskega sedeža v Mariboru, 2. Ant. Mart. Slomšek, egregio ecclesiae episcopo, pastori optimo t. j. Ant. Slomšku, izvrstnemu škofu Cerkve, pastirju najboljšemu, in 3. Narodnemu buditelju, pisatelju in pesniku, hvaležni Slovenci) tako premišljeno, milo in prepričevalno, da smo preč. govorniku vsi čestitelji Slomšekovi res dolžni najprisrčnišo zahvalo. Ob koncu vvida ste 2 deklici, spremljani od 38 tovaršič lepo opletenih iz sirotišča šolskih sester v Mariboru, rudeče-židano zagrižnako odtegnile in prikazala se je začudenim vernikom krasna, bela ko sneg, marmorska $5\frac{1}{2}$ črevlja visoka podoba škofa Slomškega. Pridigi je sledila infulirana meša stolnega prošta veleč. gosp. Fr. Sorčiča. Stregli so: čč. gg. Flek, Hirti, Majcen in bogoslovci. Med sv. mešo so združeni pevci zapeli koralno mešo Molitorjevo, poseben utis na poslušalce je napravila pesem, katero je Slomšku v čast zložila č. s. Frančiška Grizoldova, šolska sestra pri sv. Petru; vel. čast. g. kanonik Glaser so dali prelepo pesem natisniti in med goste razdeliti. Po sv. meši bil je Te Deum; pri katerem so se pevci zopet vse hvale vredno odlikovali. Tako se je vršila svečanost v cerkvi, hvala in zahvala vsem, ki so pripomagali. Narodno svečanost v čitalnici pa nam je mestni župan skazil in ne da se nevolja popisati, ki se nas je lotila, ker nismo mogli ne občnega zbora obhajati, ne številnih gostov tako počastiti in razveseljovati, kakor smo želeli. Župan trdi, da je odbor za stavljenje Slomškovega spomenika posebno društvo, in je torej drugi občni zbor prepovedal, ker mu ta ni kot društvo naznanjen, naposled še je mariborsko čitalnico, najstarejšo na Slovenskem, razdružil in jej vsako delovanje prepovedal. Vsled tega smo morali čitalnico zapustiti in se v Šramelnovo krčmo podati. Tukaj nam je svirala najeta muzika g. Handla prekrasne komade, med njimi Slomškov marš, kompozicijo po znani Slomšekovi pesmi „Preljubo veselje“; marš se je moral 3krat ponoviti. Jako razveselili so nas in z svojim krasnim petjem tolažili ljubljanski pevci, kojih nas je pod vodstvom g. Valente počastilo 10 gospodov, posebno občudovali smo čudovito lepi tenor. Sprejmite dragi bratje ljubljanski našo prisrčno zahvalo! Počastilo je Slomšekovo svečanost okoli 400 gostov, cerkva je bila vsa polna, in gostilnica zvečer natlačena. Med gosti bili so sledeči, katere je poročevalec sam videl: deželna in državna poslanca g. Herman in dr. Vošnjak. Iz Gradca g. dr. Muršec, župnik Fohn, in g. Jurtela, pravdnik, v imenu slovenskih vseučiliščnikov v Gradcu; iz Celja cesarski svetovalec g. Kočevar, iz Ptujja prof. Žitek, dr. Gregorič in g. Stökl. Iz Koroškega je došlo več jako nam-

ljubih gostov: č. gg. kanonik Alijančič, dvorni kaplan in tajnik g. Lambert Einspieler, stolni pridgar g. Rup, g. Matija Majer, vsemu slovanškemu svetu znani slavoljub, vsi iz Celovca, potem dekan Šluet iz Velikoveca, župnik Koler iz Trušenj. Od domače duhovščine so z svojo navzočostjo slavnost počastili č. gg. kanonik Žuža, dekani Strajnušak, Fric, Rožanc, dekanijski provizor Meško, župniki Klemenčič, Rath, Jeretin, Jaklič, Hajšek, Herg, Šrol, Kukovec, Kocuvan in č. g. Hanžič od sv. Duha z č. g. župnikom Tomažičem iz Gomilice, kaplani Žičker, Košar, Planinšek, Fišer, Žmavec, Zmazek, Lednik, Haubenreich. Od zunanjih Slomšekovih čestilcev pa nam je doposlanih bilo 30 telegramov, ki vsi kažejo navdušenost za spomin našega Slomška. Telegrami so poslali: Slovenija na Dunaji, Karlovačka čitalnica, Gradjanstvo Karlovačko, Učiteljsko društvo Karlovačko, Črnomeljski čestilci, Slovenci varaždinski, Čitalnica v Žavcu, Ljubljanski bogoslovci, Kobal dekan v Bovcu. Laško: Böheim in Frece kaplana, Žolgar in Pezdevšek učitelja, Orožen, Elsbaier, Lazič, Drobnič tržani, Kukovič kontrolor, Flis, Orožen mlaj. vsenčiliščenika, Spindler, Petrovič uradnika, Navratil v Metlinji, prof. Šuman na Dunaji, B. C. Rosbacher v Celovcu, Glaser prof. v Weidenavi, Metlinska čitalnica, Ljutomerska čitalnica, Ljubljanska čitalnica, Bovska čitalnica, Mozirska čitalnica, Goriška čitalnica, uradniki Slavije, „Slovenec“, „Sloga“, „Novice“, Matica slovenska, Ljubljanski osmošolci, dijaki alojzniki, prof. Borštner, Sket v Celovcu, Slovenci v Innsbrucku, trg Mozirje, Res, Slovenci so se vredni skazali, da štejejo med svojimi rojaki: slavnega, velikega Slomška. — Zoper nedopovedljivo postopanje mariborskega župana Reiserja vložili so se dotični ugovori. Denarjev se je okoli 800—1000 fl. še prihranilo, njihovo porabo bo odločil občni zbor, kedar ga bo moč sklicati!

Iz Velenja. (Popravek.) V dopisu iz Velenja v 25 šte. „Slov. Gosp.“ je dopisnik J. T. take reči priobčil, zoper katere se mora sledeče opomniti: 1. grda laž je, da bi ondi napadeni J. S. bil kedaj z sodnijami imel kaj opraviti, 2. laž je, da bi J. S. z kom v razprtijah živel in 3. prav kukavno je sponašanje z „vandranjem“ in stradanjem J. S. Dostavek uredništva. Z dopisi iz Velenja itd. imamo že preveč sitnob in obžalujemo, če se je večkrat primerilo, kako so bile razne in vse poštovanja vredne osebe žaljene brez našega vedenja in tedaj tudi brez naše volje. Dotične dopisnike prav lepo prosimo, naj se ne lotijo nikoli več nobene osebe, če ni skrajna potreba javnega karanja. Uredniku, ki tamošnjih razmer sam ne pozna, se naj vselej vse natančno poroča, sicer se ne bo noben dopis mogel več sprejeti!

Iz Ptuja. (Urbančani) so svojega novega župnika č. g. A. Kocuvana pri nastopu prav slavno sprejeli. Na večih krajih so postavili lepe slavoloke z zastavami in napisi. V soboto 1. jun. pa se je vsa šolska mladež z gg. učitelji, prej-

šnjim č. g. župnikom, predstojnikom in drugimi zbrala pri Mariničevem križu. Ob prihodu pozdravi č. g. Miha Grabar novega župnika v imenu fare, predstojnik g. Marinič v imenu srenje, g. nadučitelj v imenu učencev in potem podeli krasni šopek lepih cvetlic mlada deklica. Vsi se podajo v cerkev med močnim streljanjem. Večer je strelba in godba s zvonjenjem dolgo odmevala po hribih in dolinah vesele Urbanske fare. Drugi den so dekanijski administrator, č. g. Meško, inštalirali novega pastirja in ga v genljivih besedah farmanom predstavili. Fr. Fl.

Iz Ljubna. (Obesil) se je eden glavnih ljubenskih tržkih potepuhov in ničvrednežev. Na binkoštni pondeljek je bil brez vsakega vzroka pri belem dnevu na potu nekega pridnega kmečkega sina z krajcem tako po glavi udaril, da se je takoj omamljen na tla zgrudil in še le drugi den k zavesti prišel. Strah pred žandarji ga je gual v gošu na Ter, kjer je hudobnež svojemu grešnemu življenju na žalosten način konec storil. Pokopan je bil v rečiški fari. Bodi dobrim in hudobnim v svarjenje, kam človek pride, ako na Boga in cerkvo nič ne porajta!

Iz Vrha pri Slov. Gradcu. (Kravji tat najden.) Meseca maja je posestniku Paulu Žuku nekdo iz hleva ukradel kravo in jo po noči odgnal, da se ni vedelo, kam za njo obrniti? Ravno mesec dni poznej izgine posestniku Hovniku krava iz hleva na enak način. Vse se naznani žandarjem v Slov. Gradcu. Kmalu drugi den se poda žandar Franc Goričan v Šoštanj, kder reč naznani tamošnjemu žandarju Jožefu Blažincu; ta se hitro spomni na neko sumljivo bišo ter se precej poda v Paško faro na Visoki vrh k posestniku Matevžu Hojniku v hlev, kder je ta ravno molzel 2 ukradeni kravi, ki ste bile res lastnina gori omenjenih posestnikov. Ta sta najdeni kravi 7. jun. veselo guala domu. Kolar in tat Matevž Hojnik pa je moral pred sodnijo iti. Za urno in spretno pomoč izreka pridnima žandarjema javno zahvalo Janez Ovnjak župan.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nemški listi pisarijo o neke „konfederaciji“ (zvezi) podunavskih držav pod avstrijsko-ogerskim pokroviteljstvom: t. j. nove države: Srbija, Bolgarija, Rumunija, Hercegovina in Bosnija bi se naj z Avstrijo zvezale tako, kakor je Bavarsko, Württemberg itd. zvezano z pruskonemškim cesarstvom. To bi res čudne pa menda tudi nevarne namere bile. Prvič je težko verjeti, da bodo omenjene dežele hotle same rade stopiti pod vedno večji magjarski upliv v Avstriji; drugič sedež cesarstva bi se premeknil v Budapešt in tretjič Bismark bi brščas tirjal Česko, Slezijo, Moravko itd. da se z Nemčijo zveže. To bi bil začetek od konca Avstrije; le gospodstva željni